

Hartfornsbrugere. Dette er efter min For-
mening den eneste rigtige og ligelige Maade
at ordne denne Sag paa.

Seg skal endnu kun tillade mig at tale et
Par Ord om det Indbringingsforflag, som jeg
har stillet. Som jeg før yttrede, mener jeg,
at Artilleriet er et af de væsentligste Forsvars-
vaaben paa Bornholm, og det forekommer mig
derfor, at der bør være saavel et Compagni
Fæstningsartilleri som et Compagni Feltartilleri.
Der har været stillet Forslag om det Samme
i det andet Thing; der blev det ved den al-
mindelige Afstemning vedtaget med 1 eller 2
Stemmers Overvægt, hvorimod det ved det
paafølgende Radvægsraad blev forkastet ogsaa
med 1 eller 2 Stemmers Overvægt. Dette
Forslag var blevet tiltraadt af Ordføreren der,
og, saavidt jeg har opfattet Sagen, modsatte
heller ikke den ærede Krigsminister sig samme.
Seg har derfor ikke kunnet Andet end igjen
at opstille Forslaget her, og, som jeg selv vil
lægge større eller mindre Vægt paa Forslaget,
efter den Maade, hvorpaa den høitærede Krigs-
minister vil stille sig til det, saaledes antager
jeg, at ogsaa det høie Thing vil tage Hensyn
til den Modtagelse, som det maatte finde hos
ham.

I Henhold til, hvad jeg nu har udviklet,
maa jeg altsaa bede det høie Thing om at
stemme imod det Forslag, der er stillet af min
ærede Ven for Kjøbenhavn (Bloug); maaskee
tør jeg vente, at han endogsaa vil tage det
tilbage. Seg vil dog endnu gjøre opmærksom
paa, at Bornholmerne, hvis det vedtages, ville
faae en større Fredstjeneste end den øvrige
Armees Soldater — under extraordinaire For-
hold, i Krigstid, som vi ville haabe sjældent
vil indtræffe, bør vi jo Alle hjælpes ad, som
vi kunne —, thi Fredstjenesten i Armeen ligger
jo netop i de første 4 Aar, og efter disse 4
Aars Forløb har hver enkelt Mand kun 30
Dages Tjeneste i Reserven og 15 Dages Tje-
neste i Forstærkningen foruden 1 Dags aarlig
Mønstring, hvilket udgjør ialt 8 Dage, altsaa
tilsammen 53 Dages Tjeneste, medens Væb-
ningen efter det Forslag, der er stillet, vil
komme til at faae 10 Dages Øvelse hvert
andet Aar og 3 Dages Skarpskydning hvert
Aar; tilsammen 64 Dages Tjeneste. Born-

holmerne ville altsaa derefter faae større Freds-
tjeneste end de øvrige Værnepligtige, hvilket
dog vilde være temmelig Meget, naar det til-
lige skulde stee paa egen Kost og Klæder.

Bloug: Der er ikke nogen af Armeens
Afdelinger, der er saa godt repræsenteret her i
Rigsdagen som Bornholms Væbning, idet der
nemlig er tre af dennes Officerer, der repræ-
senterer hele Den. Det er derfor ganske vist
ogsaa farligt at spørge med den; men jeg vil
dog bede min ærede Ven (Sonne) om ikke at
tage mig det ilde op, naar jeg alligevel har
gjort det, thi det gaer ikke altid med gamle
Indretninger som med gamle Bygninger, at de
blive ærværdigere ved Ælde; de faae tværtimod
ofte et lidt comiff Tilsnit, som frister latter-
milde Folk til at spørge med dem. Men om
jeg ogsaa har spøget med Væbningen, saa har
det virkelig ikke derfor været min Hensigt at
spørge med Bornholmerne eller at nægte, at de
have bevaret Mere af vore Forsædres gamle
Egenskaber end Størstedelen af os Andre.
Dette have Bornholmerne paa en meget ære-
fuld Maade godtgjort i de to sidste Krige, i
hvilke frivillige Officerer fra Bornholm have
gjort en overmaade hæderlig Tjeneste. Naar
min ærede Ven glædede sig over, at der ifølge
Krigsministerens Forslag vilde komme mere af
Armeens Aand til Bornholm end hidtil, saa
kay jeg vel ogsaa glæde mig derover, men jeg
vilde dog glæde mig mere endnu, hvis der kom
mere af Bornholmernes Aand til Armeen.
Seg vil gjøre opmærksom paa, at efter Krigs-
ministerens Forslag, som jeg forøvrigt antager
bliver vedtaget, vil hele den Styrke af Born-
holmere, som Armeen faaer til at tjene i sine
Rækker, blive et Aars Mandskab, det vil sige:
omtrent 150 Mand, og det er dog et noget
lille Antal for en Landsdeel af Bornholms
Størrelse at være repræsenteret af. Seg troer,
at det vilde være heldigt, om Armeen, som
Tilsælbet vilde blive efter mit Forslag, blev
forstærket med 450 Bornholmere. Hvad der-
hos Artilleriet paa Bornholm angaaer, hvilket
ligger min ærede Ven (Sonne) saa meget paa
Sinde, saa troer jeg vel, at dette virkelig var
nyttigt for Den, dengang, da der endnu dreves
Fribhatteri paa Søen, for at kunne jage saadanne